

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Palaiykime malda mūsų sesę CIOFS narę Moniką Midverytę OFS, kuri balandžio 23 – gegužės 11 d. lankosi Ugandoje ir Malavyje socialinės akcijos „Well4Africa“ tikslais, o gegužės 15-19 d., deleguota generalinio ministro Tibor Kauser OFS, vadovaus broliškam ir pastoraciniam vizitui Čekijos nacionalinėje brolijoje kartu su generaliniu dvasiniu asistentu br. Alfredu Parambathu OFM Conv. Veni Sancte Spiritus!

Vilniaus regiono brolija kviečia pasauliečius pranciškonus gegužės 3 d., pirmąjį mėnesio penktadienį, kartu eiti Vilniaus Jeruzalės Kalvarijų Kryžiaus kelią. Kryžiaus kelio pradžia – 15 val. nuo Švč. Mergelės Marijos Sopulingosios koplyčios, šv. Mišios – 19 val. Vilniaus Kalvarijų Šv. Kryžiaus Atradimo bažnyčioje.

Nuoširdžiai dėkojame visiems laisva auka prisidėjusiems prie Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino sekretoriato administratoriaus pareigybės išlaikymo. Šiomet 11 brolių į nacionalinės brolijos sąskaitą šiam tikslui jau pervedė 536 Eur sumą. Viešpats teatlygina jums visiems, kurie prisidedate prie Ordino gyvybingumo!

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad savo narių padedama Bažnyčia Afrikoje suvienytų tautas ir taptų šio žemyno vilties ženklui.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už broliškus ir pastoracinius vizitus Togo ir Čekijos nacionalinėse brolijose bei už kapitulas Burkina Faso, Belgijos, Panamos, Vietnamo ir Ukrainos nacionalinėse brolijose. „Tėve mūsų...“

KONTAKTAI

El.paštas: ofs.lietuvoje@gmail.com; internete – www.ofs.lt; [facebook.com/ofs.lt](https://www.facebook.com/ofs.lt)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)
Nacionalinis viceministras **diak. Nerijus Čapas OFS** (8 650 26814; nerijus.capas@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)
Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė OFS** (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)
Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)
Nacionalinė broliška vadovė **Ilona Keruckienė OFS** (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)
Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Piotr Strocen OFM Conv** (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Telšių regiono – **Rimantas Radzevičius OFS** (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)
Panevėžio regiono – **Rasa Mačiulionienė OFS** (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)
Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)
Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė OFS** (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)
Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)
Šiaulių regiono – **Grażina Stravinskaitė OFS** (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 66 (2019 m. gegužė)

*Tu esi mūsų tikėjimas, didi mūsų paguoda.
Tu esi mūsų amžinasis gyvenimas,
didingas ir nuostabus Viešpatie,
Dieve visagali, gailėstingasis Išganytoja.*

Šv. Pranciškus Asyžietis, Dievo garbinimas

Mylimieji,

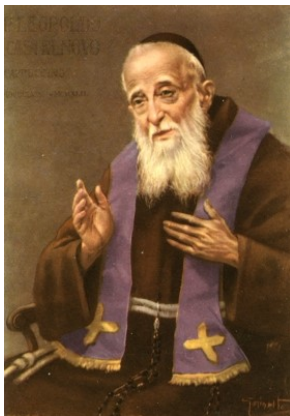
*Kristus prisikėlė! Iš tiesų prisikėlė! Kartu su
šventuoju Pranciškumi kelkime savo akis, rankas ir
širdis į mūsų Išganytoją Jėzų Kristų. Jis yra mūsų
tikėjimas, mūsų paguoda ir mūsų amžinasis
gyvenimas. Pax et Bonum!*

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba

*Virginija Mickutė OFS, diak. Nerijus Čapas OFS,
Monika Midverytė OFS, Nijolė Raudytė OFS,
Natalija Verbickienė OFS, Ilona Keruckienė OFS,
Karolina Sutkutė, br. Antanas Blužas OFM ir
br. Piotr Strocen OFM Conv*

Velykos, 2019

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: Pranciškoniškosios šeimos šventieji. Tėvas Leopoldas Mandičius OFM Cap

Gegužės 12 dieną Pranciškoniškoji šeima mini šv. Leopoldą Mandičių OFM Cap – šventumu pagarsėjusį nuodėmklausį brolių kapucinų.

1866 m. Castelnuovo di Cattaro (dabartiniame Herceg Novi mieste Juodkalnijoje) kroatų katalikų šeimoje gimė dvyliktas vaikas Bogdanas Jonas Mandičius. Sulaukęs šešiolikos Bogdanas įstojo į Venecijos mažesniųjų brolių kapucinų seminariją, pasirinko Leopoldo vardą, o 1888 m. Paduvoje davė amžinuosius įžadus.

Nuo XVII a. pabaigos Herceg Novi mieste įsikūrę Venecijos provincijos kapucinai tarnavo kaip karo kapelionai ir pamokslininkai, išlaikė mažą slaugos ligoninę. Vietinių gyventojų kultūrinį ir etninį mišinį sudarė kroatai, graikai, serbai, bulgarai, rusai ir turkai. Šalia katalikybės gyvuojant ortodoksijai, monofizitizmo šakai, nestorianizmui ir islamui, mažesnieji broliai kapucinai buvo įrankis išlaikyti Romos katalikybę gyvą. 1880 m. prasidėjus ekumeniniam judėjimui, kuris koncentravosi į vienybę skirtingumuose „Dievo šlovei, Bažnyčios vienybei, žmonių taikai ir meilei“, Leopoldas Mandičius pasišventė šiam tikslui ir 1890 m. buvo paskirtas Venecijos presbiteriu (katalikų ir stačiatikių kunigu).

Prasidėjus pasauliniam karui, Leopoldas buvo ištremtas į pietų Italiją, nes neturėjo Italijos pilietybės ir atsisakė išsižadėti savo tėvynės. Nors ir priklausydamas Venecijos kapucinų provincijai, Leopoldas visada troško grįžti pas savuosius žmones ir vykdyti evangelizacijos tarnystę gimtinėje. Vis tik dėl lėto kalbėjimo ir mikčiojimo Leopoldas Mandičius nesugebėjo pamokslauti žmonėms. Jo sveikata neramino – Leopoldas kentėjo dėl silpno regėjimo, skrandžio skausmų, artrito. Nepaisant entuziazmo grįžti į gimtinę ir dirbti dėl Bažnyčios vienybės, provincijos vyresnieji dėl silpnos sveikatos tėvą Leopoldą paskyrė atgailos sakramento tarnystei. Atpažindamas gailestingumą kaip kelio į vienybę pagrindą, Leopoldas nusprendė tapti geru nuodėmklausiu. Nuolankiai paklūsęs tėvas Leopoldas tapo „klausyklos kaliniu“: išpažinčių jis klausydavo 8-12 valandų per parą įvairiuose kapucinų vienuolynuose, o nuo 1906 m. iki mirties – kapucinų bažnyčioje Paduvoje. Šią tarnystę jis atliko 34 m. ir nuolat meldėsi: „viena kaimenė, vienas ganytojas“.

Nors ir pasislėpęs klausyklos tamsoje, tėvas Leopoldas tapo žinomas kiekvienam. Kartą Leopoldas pasakė: „Kai kas sako, kad aš per geras. Bet jei žmogus ateina ir atsiklaupia priešais mane, argi tai ne pakankamai patikimas įrodymas, kad jis laukia Dievo atleidimo? Dievo gailestingumas viršija visus lūkesčius“. Apkaltintas per dideliu atlaidumu skiriant atgailas, ji atsakydavo:

„Jeigu Viešpats kaltins mane dėl per didelio atlaidumo nusidėjėliams, pasakysiu Jam, kad tai iš Jo aš ėmiau pavyzdį, o pats netgi nenumiriau dėl sielų išganymo, kaip kad padarė Jis“. Kartą jis net paaiškino: „duodu atgailautojams tik mažas atgailas, nes likusią dalį atlieku pats“.

Leopoldas Mandičius buvo giliai atsidaavęs Mergelei Marijai, kurią vadino „mano šventoji viršininė“. Jis kasdien šventė Eucharistiją prie Nekaltojo Prasidėjimo altoriaus, kasdien meldėsi mažąsias Marijos valandas ir rožinį. Tėvas Leopoldas ypatingai mylėjo besilaukiančias moteris ir vaikus, lankė Paduvos bei jos apylinkių slaugos ligonines ir privačius namus. Leopoldas Mandičius nuolat kartodavo: „Turėk tikėjimą!“. O kartą jis pasakė: „Kunigas privalo mirti nuo sunkaus apaštalinio darbo; nėra kitos kunigo vertos mirties“.

Šv. Leopoldas Mandičius mirė nuo stemplės vėžio 1942 m. liepos 30 d., būdamas 76 metų. 1976 m. popiežius Paulius VI jį paskelbė palaimintuoju, o 1983 m. (per Vyskupų Sinodą Susitaikinimo tema) popiežius Jonas Paulius II jį kanonizavo ir paskelbė nuodėmklausių bei visų atliekančiųjų išpažintį globėju.

Antrojo pasaulinio karo metais subombardavus kapucinų vienuolyną Paduvoje, kur gyveno ir tarnavo tėvas Leopoldas Mandičius, iš viso vienuolyno pastato sveikas išliko tik vienas kambarys – tėvo Leopoldo celė-klausykla. Taip išsipildė šventojo žodžiai: „Šita bažnyčia ir vienuolynas bus sunaikinti, bet ne ši celė, nes joje Dievas parodė žmonių sieloms tiek daug gailestingumo. Ji išliks kaip matomas Dievo gerumo ženklas“.

Šv. Leopoldo Mandičiaus posakiai:

- *Tikėjimą, turėk tikėjimą! Dievas yra ir gydytojas, ir vaistai!*

- *Kaip danguje turime dievišką užtarėją, taip turime ir motinos širdį. Todėl meldžiame: „Marija, būk mums Motina“.*

- *Viešpats myli mus visus, taip pat ir nusidėjėlius, Jis laukia jų. Viešpats nori mus visus išgelbėti.*

- *Dievo gailestingumas viršija visus lūkesčius.*

- *Visa tai, kas padaryta be gailestingumo, be atleidimo dvasios, be meilės, nėra krikščioniška.*

Pagal www.leopoldomandic.it

Klausimai apmąstymui:

1. Kaip šv. Leopoldo Mandičiaus gyvenime išsipildė šv. Pranciškaus Asyžiečio Regulos žodžiai, kad *broliai labiau už viską turi trokšti Viešpaties Dvasios ir jos švento veikimo?*

2. Kuris iš tėvo Leopoldo Mandičiaus posakių jums labiausiai įstrigo? Kodėl?

3. Pasidalinkite asmenine patirtimi apie savo santykį su išpažintimi. Kaip ilgainiui šis santykis keitėsi?

4. Šv. Pranciškus save dažnai vadino didžiausiu kada nors gyvenusiu nusidėjėliu. O ką aš galvoju apie save?

Šventasis Raštas ir Pranciškoniški šaltiniai:

OFS Regulos prologas arba Šv. Pranciškaus paraginimas atgailos broliams ir seserims; OFS Regula 7 sk.; Generalinės Konstitucijos 13 sk.